

DVADSIATA ÔSMA NEDEĽA CEZ ROK B

Stalo sa to v sobotu, keď sa v katedrále istého hlavného mesta konal sobášny obrad. Pred katedrálou sa zhromaždilo veľké množstvo zvedavcov, ale nie kvôli novomanželom, ale kvôli veľmi drahej luxusnej limuzíne. Každý ju obdivoval pre jej technické prednosti, pre jej eleganciu, ale najmä pre jej cenu, lebo veľmi veľa stála. Nepýtali sa kto, sú tí novomanželia, ale padli tam aj také poznámky ako: „Kto má na také auto a má mnoho peňazí, ten musí byť šťastný.“ Dajme si otázku. Je to isté, že kto má mnoho peňazí, tak je šťastný?

Pán Ježiš nám v dnešnom evanjeliu povedal, že ľahšie prejde ťava uchom ihly ako boháč do Božieho kráľovstva. Pritom poukázal na mladého človeka, ktorý prišiel za ním s otázkou čo má robiť, aby dosiahol večné šťastie. Zachovával všetky Božie prikázania, no Ježiš mu nezatlieskal za to, že ich zachovával. Keďže videl do jeho srdca, tak mu povedal, že ešte niečo dôležité mu chýba, aby bol šťastný. Povedal mu, aby predal svoj majetok, rozdal chudobným a bude šťastný. Ale tento mladý človek bol veľmi bohatý, preto odišiel smutný od Ježiša. Na to Ježiš povedal apoštolom, hľa vidíte ako ťažko vchádzajú do Božieho kráľovstva tí, ktorí majú veľké majetky. Neznalý človek, ktorý si vypočul alebo prečítal dnešnú stať evanjelia, by si pomyslel, že Ježišova náuka je neprajná ľudskému šťastiu, že Ježiš chce urobiť z človeka žobráka. Pravda je však iná. On sám, keď žil v Nazarete, pracoval ako stolár – kamenár. Určite zarábal, aj keď málo, len aby uživil seba aj svoju matku. Nechcel byť žobrákom a nežiadal to ani od Nikodéma, ani od bohatého Lazara a jeho sestier. Od nikoho to nežiadal ani nehlásal, že len ten pôjde do neba, kto bude hladovať. On to bol, kto premenil vodu na víno v Káne, on to bol, kto rozmnožil chleby a ryby a on to bol, kto nás naučil modlitbu Otče náš a v nej prosbu: „Chlieb náš každodenný daj nám dnes.“ Poznáme zo Svätého písma vetu: „Hoden je robotník svojej mzdy“ (porov. Lk. 10, 7). Vieme, že peniaze sú k nášmu životu potrebné, lebo za ne si kupujeme jedlo, oblečenie a všetko ostatné, čo k živobytiu potrebujeme, aby sme mohli žiť dôstojne. Všimnime si bezdomovcov. Sú chudobní, ale aký je ich život? Poslúži im takýto život na to, aby sa dostali do neba? Keď porovnáme chudobu u svätcov ako napr. u svätého Františka z Assisi, svätého Dominika, svätej Kláry a ďalších, tak vidíme, aký zmysel mala ich chudoba. Radikálne sa zriekli bohatstva, aby sa celí odovzdali pre Božie kráľovstvo a pre dobro blížnych. Pochopili Pána Ježiša z dnešného evanjelia, že bohatstvo má zvodnú a zotročujúcu moc. Vedeli, že keď sa človek upne na bohatstvo, tak ho to natoľko zaujme, že stratí záujem o človeka a tiež aj o Pána Boha. Dobře poznáme podobenstvo o boháčovi a Lazarovi, tam to Pán Ježiš najlepšie vysvetlil. Tiež poznáme aj vetu: „Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ Srdce by malo byť u Boha a nie pri poklade.

V čom je teda problém? Bohatí ľudia nemajú šance prísť do neba? Keď sa učeníci pýtali Ježiša na tento problém, tak im jasne odpovedal, že síce ľuďom je to nemožné, ale Bohu áno. Čiže s Božou pomocou je možné premôcť zvodnú a zotročujúcu silu bohatstva a pôžitkov. Nie každý z nás má také poslanie ako hore uvedení svätci, lebo musíme žiť tam, kde sme. Zo Svätého písma jasne vidíme, že Pán Ježiš sa priatelil aj s bohatými ľuďmi ako napr. Nikodémom, Jozefom Arimatejským, Lazarom a jeho sestrami a bolo by nezmyslom myslieť si, že by títo ľudia boli pre bohatstvo zatratení. Práve naopak, pretože dokázali správne chápať vzťah k bohatstvu, a tak počítame ich medzi svätých.

To je aj pre nás poučenie a povzbudenie, ako máme radikálne pôžitky a bohatstvo – obrazne povedané – podložiť pod nohy. Uvediem príklad zo života žartovného svätca svätého Filipa Neriho, ktorý mal veľmi bohatého priateľa. Raz, keď ho sv. Filip navštívil, tak si všimol, že spomínaný priateľ mal na stene dosť vysoko zavesený kríž. Svätého Filipa napadla takáto myšlienka. Žartovne povedal bohatému priateľovi: „Skús, či dosiahneš rukou kríž a či sa dokážeš dotknúť ukrižovaného Ježiša.“ Priateľ sa postavil na špičky nôh, ale kríž nedočiahol. Svätec mu povedal: „To treba urobiť takto,“ a pritiahol pod kríž drevenú skrinku, v ktorej mal boháč pokladnicu s peniazmi,

„vystúp na túto pokladnicu a dotkneš sa kríža aj na ňom ukrižovaného Ježiša.“ Boháč hneď nepochopil, čo to znamenalo, ale svätec mu povedal: „Nerozumieš tomu? Kto chce Krista dosiahnuť a dotknúť sa ho, ten musí svoje bohatstvo položiť pod svoje nohy. Radikálne si podrobuj pod nohy, čo ťa robí bohatým, lebo len tak sa dostaneš blízko k Ježišovi a budeš šťastný!“ (Radostné posolstvo B, str. 258).

Je to poučenie aj pre nás, aby sme dokázali položiť pod nohy bohatstvo, a tak byť voľní pre Ježiša. Taký človek, ktorý to pochopil, vie sa podeliť, pomôcť, rozdávať, prispievať na dobré ciele, napríklad na charitu, pomôcť tým, ktorí sú odkázaní na pomoc, a tak robí skutky kresťanskej lásky.

Modlime sa za to, aby sme s Božou pomocou neprepadli vo svojom živote konzumu a s tým spojeným sebecktom, ale aby sme boli voľní pre Božie prebývanie v nás teraz a súci na Božie prebývanie vo večnosti.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.